

[Oluf Pedersen.]

afhjælpning af vanskelighederne, forelå der sidste efterår slet ikke de vanskeligheder, som man maledede på væggen; de eksisterede ikke, det var vanskeligheder, som blev lavet af politiske grunde, idet der var nogle, der havde lyst til at komme til fadet som regering; andet var det efter min opfattelse ikke. Derfor stillede vi heller ikke noget forslag dengang, og det har også vist sig, at vanskelighederne er overvundet, selvom det, der blev lavet dengang, stort set ikke har haft nogen betydning; det skulle bare se ud af noget.

Det overrasker mig meget, hvis det virkelig er sandt, at man i en situation, hvor vi drøfter de stigende udgifter, de høje leveomkostninger og de vanskeligheder, disse ting volder befolkningen, tumler med tanker om at indføre en tekstiltold. Hvis man gennemfører en sådan told, vil det efter de beregninger, vi udførte i toldkommissionen, betyde en prisstigning, der svarer til ca. 3 points i pristallet. Nu oplyser den højtærede finansminister, at 3 points, altså een portion, svarer til 25 mill. kr.s stigning i statens udgifter, og så må man jo skønne, at en sådan tekstiltold vil betyde en tilsvarende stigning i statens udgifter det følgende år. Ja, men hvad er det for noget underligt noget? Det er jo helt selvmodsigende. Vanskelighederne i øjeblikket er nok ikke så store endda, men jeg synes ikke, tiden kan være inde til, at man selv skal gøre dem større.

Jeg vil give den højtærede finansminister ret i, at vejene skal bygges og broerne udvides, når tiden er inde dertil; vi er da ikke så fattige her i landet, at vi ikke kan vedligeholde vore veje, når der er blevet huller i dem, og ikke kan bygge de broer, der skal til. Det er en underlig forestilling, at vi skulle være så ludfattige, når der samtidig foreligger en opgørelse fra det økonomiske sekretariat, som viser, at velstanden her i landet er steget med over 25 pct. i de sidste 10 år. Trods det skulle vi altså hverken have råd til at holde vore veje eller at bygge huse. Hvis der var noget om det, måtte det jo være, fordi man bærer sig helt elendigt ad i politik. Mange vanskeligheder er der, men så svært er det da ikke. At bygge veje og broer er en offentlig opgave, og den skal selvfølgelig passes.

Der har været fremsat den idé, at man på tider, hvor der var mindre trafik på banerne, skulle lade folk over 65 år rejse til nedsatte takster; det skulle vel være sådan en slags tillæg til folkepensionen. Medens vi er imod en almindelig folkepension, kunne vi godt tænke os at give ikke alene folk over 65 år en takstnedsættelse på banerne, men at give den til alle på de tidspunkter, hvor der kun er ringe trafik på banerne; så ville folk rejse lidt mere, og det sker der ingen skade ved, banerne kører jo alligevel. Jeg synes, ideen er god; men hvorfor man skulle have dåbsattest med for at kunne købe billet til nedsat pris på statsbanerne, kan jeg ikke se. En skønne dag finder man vel på, at folk skal have lægeattest med for at kunne køre til en eller anden særlig takst. Jeg må altså bede om, at man gennemfører en foranstaltning med lavere takster for alle; det vil utvivlsomt være god økonomi for staten og samtidig glædeligt for borgerne.

Så vil jeg gerne sige lidt om al den tale, der har været ført om besparelser. Jeg ved ikke, hvor stort et beløb det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen mener det ville dreje sig om, hvis man gennemførte de tanker, han har rejst her. Der har siden 1944—45 været en udgiftsstigning på 3 178 mill. kr. — jeg ved ikke, om det er for højt eller for lavt ansat — og hvis man gennemfører alle de besparelser, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen gik ind for, antager jeg, det ville betyde en besparelse på de 78 mill. kr. — skal vi sætte det højere eller lavere, det ved jeg ikke; jeg skønner, det må blive deromkring. Det vil sige, at hvis de foreslåede besparelser blev gennemført, ville det dreje sig om ca. $\frac{1}{7}$ af den stigning, der er sket alene i de sidste to år. Enhver kan sige sig selv, at den slags besparelser får man ikke noget ud af. Hele den fremstilling, som ser ud af så meget ved sin saglighed — det er jo „mægtigt“, hvis det bliver gennemført — er i virkeligheden af meget ringe betydning, det løser ikke problemet. Hele denne fremstilling af besparelser, som man altså læser om i dagspressen nu bagefter, er efter min mening ligesom at holde befolkningen for nar.

Går man så til det konservative folkeparti, ja, så nævnte de jo, at de ville spare 100 mill. kr.; til gengæld nævnte de ikke,